

٤ - كِتَابُ آدَابِ النَّوْمِ وَالإِصْطِبَاجِ
وَالقُعُودِ وَالْمَجْلِسِ وَالْجَلِسِ وَالرُّؤْيَا

నాల్గవ ప్రకరణం

సిద్రపోవటం, పడుకోవటం, కూర్చువటం,
సమావేశం, ఇతరులతోపాటు కలిసి కూర్చువటం
స్వప్నాలకు సంబంధించిన ఆదేశాలు

127వ అధ్యాయం

١٤٧ - بَابُ مَا يَقُولُهُ عِنْدَ النَّوْمِ

సిద్రపోయేటప్పుడు చేయవలసిన ప్రార్థనలు

814. హజత్ బరా ఇబ్రై ఆజిబ్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) పడక మీద మేను వాల్మినప్పుడు కుడివైపు తిరిగిపడుకొని ఈ విధంగా ప్రార్థించే వారు:

“అల్లాహుమ్య అస్లమ్తు నఫీ ఇలైక, వ వజ్జ్వాతు వదీహై ఇలైక, వ ఫవ్వాజ్తు అమీ ఇలైక, వ అల్జాతు జహీర్ ఇలైక రగ్గిబతన్ వ రహమతన్ ఇలైక, లా మల్లామ వలా మనజా మినక ఇల్లా ఇలైక అమన్తు బికితాబికల్లజీ అన్జలత వ నబియకల్లజీ అర్సల్త.

(దేవా! నేను నా స్వయాన్ని నీకు సమ ర్పించుకుంటున్నాను. నా ముఖాన్ని నీ వైపుకు తిప్పుకున్నాను. నా వ్యవహా

٨٤ - عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ
إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاسَةِ نَامٍ عَلَى شَقَّةِ الْأَيْمَنِ،
ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ،
وَوَجَهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي
إِلَيْكَ، وَالْجَانَّ ظَهَرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً
إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَيْكَ،

రాలన్నీ నీకు అప్పగించాను. నిన్ను కోరు కుంటూ, నీ ఆగ్రహానికి భయపడుతూ నీ శరణుజొచ్చాను. నీవు ఆశ్రయమిస్తే తప్ప మరెక్కడా ఆశ్రయం లేదు. నీవు రక్షణ కలిపేస్తే తప్ప రక్షణ పాందటానికి మరో చోటులేదు. నేను నీవు అవత రింపజేసిన గ్రంథాన్ని విశ్వసించాను. నీవు పంపిన ప్రవక్తను నమ్మాను).

(ఇమాము బుఫారీ (రహ్మాలై) ఈ హదీసును ఈ వాక్యాలతో తన సహాహో గ్రంథంలోని సంస్కర ప్రకరణంలో పేర్కొన్నారు).

(సహాహో బుఫారీలోని ప్రార్థనల ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ప్రతి రోజు రాత్రి పదుకోబోయేముందు తమ విశ్వాసాన్ని, తమ ఇస్లాం ధర్మాన్ని, తాము అల్లహ్ ప్రాతిష్ఠాతో చేసిన వాగ్దానాన్ని గురించి అత్యపరిశీలన చేసుకుంటూ ఉండాలని ఈ హదీసులో బోధించబడింది. ప్రతి ముస్లిం ఈ విధంగా రాత్రి పూట అత్యపరిశీలన చేసుకుంటూ ఉంటే పగటిపూట పనివేటల్లో కూడా అతనికి దైవాదేశాలు తప్పకుండా గుర్తుంటాయి. దీనిగురించి మరిన్ని వివరాల కొరకు 7వ అధ్యాయంలోని 80వ హదీసు చూడండి.

815. హజ్రత్ బరా బిన్ ఆజిబ్ (రజి) గారే చేసిన కథనం : దైవప్రవక్త (సల్లం) నాకు ఇలా ఉపదేశించారు:

“నువ్వు పడకమీదకు వెళ్లడలచుకున్న ప్పుడు నమాజ్ కోసం వుజూ చేసుకునే విధంగా వుజూ చేసుకో. ఆ తర్వాత కుఢి వైపుకు తిరిగి పడుకొని ఈ విధంగా ప్రార్థించు... (ఇంతకు ముందు హదీసులో పేర్కొన్న ప్రార్థన).

أَنْتُ بِكِتابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَأَنْتَ الَّذِي أَرْسَلْتَ». رواه البخاري بهذا اللفظ في كتاب الأدب من صحيحه.

٨١٥ - عنه قال: قال لـي
رسول الله ﷺ: إذا أتيت مسجئك
فتوكضاً وضوءك للصلوة، ثم اضطجع على
شِقَّ الآینَ، وقل.. . وذكر نحوه،
وفي: «واجعلهم آخر ما تقول»، متفق
عليه.

ఈ హదీసులో ఈ వాక్యం అదనంగా
ఉంది: ఈ ప్రార్థనా వాక్యాలు నీ తుది
పలుకులు కావాలి (అంటే, ఈ ప్రార్థన
తరువాత నీ నోటి నుంచి ఎలాంటి
ప్రాపంచిక విషయాలూ వెలువడరాదు).

(బుఖారీ - ముస్లిం)

(సహీద్ బుఖారీలోని వుజూ ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని దైవద్వాన ప్రకరణం)

816. హజత్ ఆయిషా (రజి.అన్వా)
కథనం : దైవప్రవక్త (సల్లం) రాత్రిపూట
పదకొండు రకాతుల (తహజ్జూద్) నమాజ్
చేసేవారు. ఉషాదయం కాగానే సంక్లి
ష్టంగా రెండు రకాతుల నమాజ్ చేసే
వారు. ఆ తర్వాత కుడి వైపుకు తిరిగి
పదుకునేవారు. ఆఖరికి ముత్జ్జీన్ వచ్చి
వజ్ర్ నమాజ్ కు వేళ అయిందని
ఆయనకు తెలియపరిచేవాడు.

(బుఖారీ - ముస్లిం)

(సహీద్ బుఖారీలోని ప్రార్థనల ప్రకరణం, సహీద్ ముస్లింలోని ప్రయాణీకుల
నమాజ్ ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

ఈ హదీసులో దైవప్రవక్త (సల్లం) రాత్రిపూట చేసే (థియాముల్లెల్ లేక తహజ్జూద్)
నమాజు గురించి వివరించబడింది. విత్రీతో కలిపి ఆ నమాజు మొత్తం పదకొండు రకాతులతో
కుడి ఉండేదని ఆయనగారి సతీమణి హజత్ ఆయిషా (రజి.అన్వా) తెలిపారు. ఈ ఉల్లేఖనం
సహీద్ బుఖారీ గ్రంథంలో ఉంది. దాని ప్రకారం ఆయన రమజాన్ మాసంలోనయినా, ఇతర
మాసాల్లోనయినా రాత్రిపూట చేసే నమాజు పదకొండు రకాతుల కంటే ఎక్కువ చేయలేదు.
ఎనిమిది రకాతులు థియాముల్లెల్ (దీనినే రమజానేతర మాసాల్లో తరావీహ్ అంటారు) మరియు
మూడు రకాతులు విత్రీ. మొత్తం కలిపి పదకొండు రకాతులు.

ఫల్సిపూట రెండు రకాతుల సున్నత్ నమాజ్ చేసి కుడి ప్రకృతు తిరిగి కాసేపు పదుకోవటం
సున్నత్ అని కూడా పై హదీసు ద్వారా బోధపడుతోంది.

٨١٦ - وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا عَدَى عَشَرَةَ رَكْعَةً، فَإِذَا طَلَعَ الْفَجْرُ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ خَفِيفَتَيْنِ، ثُمَّ اضْطَبَعَ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ حَتَّى يَجِيءَ الْمَوْذُنُ فَيُؤْذَنَهُ. مُتَقَوْلَى عَلَيْهِ.

817. హజత్ హజ్జెఫా (రజి) కథనం : దైవప్రవక్త (సల్లం) రాతిపూట తన పడకమీదకు చేరుకున్నాక తన (కుడి) చెంపక్కింద చెయ్య పెట్టుకొని, “అల్లా హమ్ము బిస్కు అమూతు వ అహోయ” (దేవా! నేను నీ పేరుతోనే మరణిస్తు న్నాను. తిరిగి నీ పేరుతోనే బ్రతుకు తాను) అని ప్రార్థించేవారు. తర్వాత నిద్ర మేల్కైన్నప్పుడు, “అల్లా హమ్ము లిల్లా హిల్లబ్జీ అహోయనా బాదమా అమూతనా వ ఇలైహిన్నమ్మార్” (స్తోత్రా లన్ని అల్లాహ్ కే శోభిస్తాయి. ఆయన మమ్మల్ని మరణింపజేసిన తర్వాత తిరిగి బ్రతికించాడు. ఏదో ఒకరోజు మేమంతా ఆయన వైపుకే మరలిపొవలని ఉన్నది)” అని పలికేవారు. (బుఖారి)

(సహీద్ బుఖారీలోని ప్రార్థనల ప్రకరణం)

818. తన తండ్రి తనకు ఈ విధంగా చెప్పారని హజత్ యయాష్ బిన్ తిఫ్ఫాగిఫారి (రజి) తెలియజేశారు : నేనోకసారి మస్సిద్లో బోర్లాపడుకొని ఉండగా ఎవరో తన కాలుతో నన్ను కదుపుతూ, “ఇలా పడుకుంటే దేవుడు ఆగ్రహిస్తాడు” అని అంటున్నారు. లేచి చూస్తే నా ప్రకృత్ దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉన్నారు. (అబూ దావూద్ దీనిని దృఢమైన అధారాలతో ఉల్లేఖించారు).

(సుననె అబూ దావూద్ లోని నిద్ర ప్రకరణం)

ముఖ్యాంశాలు

బోర్లా పడుకోవటం అత్యంత అసహ్యకరమైన చేష్ట. సభ్యత సంస్కారాలకు విరుద్ధం. అంతేకాదు, నైతికంగా, వైద్యపరంగా కూడా దానివల్ల ఎన్నో నష్టాలున్నాయి.

٨١٧ - وعن حُذْيَةَ رضي الله عنه
قال: كان النبي ﷺ إذا أخذَ مسجِّعهُ منَ اللَّيلِ وَصَعَبَ يَدَهُ تَحْتَ خَدِهِ، ثُمَّ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ إِبْاسِمِكَ أَمْوَاتُ وَأَحْيَا»، وَإِذَا أَسْتَيقَظَ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ الشُّوْرُ»، رواه البخاري.

٨١٨ - وعن يَعْيَشَ بْنِ طِخْفَةَ الْغَفارِيِّ رضي الله عنه عنه قال: قال أبي: يَسِّنَمَا أَنَا مُضطَبِّعٌ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى بَطْنِي إِذَا رَجَلٌ يُحَرِّكُنِي بِرِجْلِهِ فَقَالَ: «إِنَّ هَذِهِ ضِبْجَةً يَتَعَضَّهَا اللَّهُ»، قال: فَنَظَرَتْ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ. رواه أبو داود بإسناد صحيح.

819. హజ్రత్ అబ్యా హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రబోధించారు : ఎవరయునా ఒకచోట కూర్చొని అక్కడ దేవుణ్ణి స్వర్చించకపోతే దేవుని తరఫునుండి ఆ చోటు అతని పాలిట తలవంపుగా పరిణమిస్తుంది. ఎవరయునా ఒకచోట పదుకొని అక్కడ దేవుణ్ణి స్వర్చించకపోతే దేవుని తరఫు నుండి ఆ చోటు అతని పాలిట తల వంపుగా పరిణమిస్తుంది. (అబ్యా దావూద్ దీనిని ప్రామాణికమైన ఆధారాలతో ఉల్లేఖించారు).

(సుననె అబ్యా దావూద్ లోని సంస్కర ప్రకరణం)

٨١٩ - وَعَنْ أَبِي هَرِيرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ قَالَ: «مَنْ قَدَّ مَقْعِدًا لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى تِرَةٌ، وَمَنِ اضْطَجَعَ مَضْجِعًا لَا يَذْكُرْ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تِرَةٌ» رواه أبو داود بأسناد حسن. «الْتِرَةُ» بكسر التاء المثلثة من فوق، وهي: الْفَصْ، وَقِيلَ: الشَّعَةُ.